

המטרה האמיתית היתה: גרוש כל הכפר מאדמתו

גרם לסתיחת הקירה נגד השוטרים, והשוטרים עצמם לא הגישו תביעה של הוצאת דיבה נגד מחמוד ראשיד.

התירוץ להגליית הנכבדים — אישיותהם פעולה — נראה, איפוא, מופרך מיסודו. מתקבל יותר על הדעת שעל ההגלייה הוחלט עוד קודם לכן.

לא תחמוד אשת רעך

וכל אשר לוי

אם כן הדבר, מדוע רצו האחראים בהגליית נכבדי הכפר? הסיבה המתקבלת על הדעת היא ששנים מן הגולים הם חברי המועצה המקומית, ואחד מהם הוא היושב-ראש שלה. בעזרת מעט לחץ אפשר היה לצפות כי המועצה המקומית כולה תצא מכלל שימוש, וכי יעלה בידי המוסד היוזם למנות במקומה מועצה אחרת, מורכבת כולה משכירי, אם להשתמש במונח בעלמשמעות במקרה זה: מועצה המורכבת כולה מקויזלינגים.

לשם מה היתה דרושה מועצה כזאת? היתה לכך מטרה ברורה מאד.

וואת העובדה השניה: קיימת קנוניה מחושבת ומתוכננת לנשך את ערביי אבו-ג'וש מאדמתם, וזו חלק אדמה זו לשניש הקבוצות השכנות: קרית-ענבים, מעדה הח-משה ונווה-אידן.

לפני שלוש שנים פנתה אישיות ממשלתית חיה חשובה ביותר אל מי שהיה אז חבר הכנסת הראשונה ושאלה אותו מה תהיה עמדתו אם יגרשו את הערבים מאבו-ג'וש. כשנשאל האיש לאן יגרשום, ענה: "איני יודע, למקום אחר, או ליפו, או אפילו אל מעבר לגבול."

יתכן מאד כי אילו הצליחו האחראים לשבור את רצון בני אבו-ג'וש ולהשליט עליהם כיום מועצה של קויזלינגים, היתה זו מס' כימה, בשם ערביי אבו-ג'וש, לחתום את חו'תמת הבגידה על קנוניה זאת.

שלוש הקבוצות שהיו נהנות מחלוקת אדמת אבו-ג'וש, שערכן גיזע לאמות אלפי לירות, הן שלושת קבוצות השייכות לאיחוד הקבוצות והקבוצים של מפא"י. שלושתן יושבות על אדמות שנמסרו להן על-ידי ראשי אבו-ג'וש, הגולים הנוכחיים ואבותיהם, בשעה שהדבר היה כרוך בסיכון חייהם. למען זה צדק יצוין כי בני קבוצות אלה לא הצטרפו בגלוי לקנוניה, וכי אחדים מתכריהן אף הסכימו לתת יד לתנועת המחאה.

העושים בחושך מעשיהם

מי הם האחראים לקנוניה? קרובי הגולים והעצורים פנו בזה אחר זה אל משרד הבטחון, המפקח הכללי של המשטרה ומשרד-הפנים. בכל מקום הודיעו להם שלא משרד זה נושא באחריות, ואין בידו לשנות את המצב. המפקח הכללי

אחד מבני אבו-ג'וש משתחוה ומנשך את ידו של מחמוד ראשיד אבו-יעקוב אבו-ג'וש, במקום גדותו במלון סוויס בנצרת. מאז היה קרוב לעוון, הפך המוכתר הגאה סמך בעיני בני עמו, מטרה יעילה ררגל.

גיבור לאנשיו:

כדי להבאיש את רית הכפר בעיני היהודים. המרחק בין מקום ההתנקשות ובין הגבול הוא כמרחק הליכת שעה.

לא הומצאה שום הוכחה לכך שלא היה כאן מעשה של פרובוקציה מתוכננת. אחרי הפגישה עם בירן, ניגש מחמוד ראשיד תכול-העניינים, אציל-הקומה והגאותן, אל קצין מחוז ירושלים רפאל לוי והודיע לו שהוא מוכן לתת כל עזרה אפשרית לגייס המתנקשים, בתנאי ששיתוף-פעולה זה יהיה ישר עם משטרת ירושלים, ולא עם חוליית המשטרה השוכנת בכפר אבו-ג'וש. חוליית זו הואשמה על-ידו קודם לכן, במכתב גלוי לכנסת, בביצוע מעשים מגונים בכנות הכפר בפרהסייה, בהפשטת הבגדים בנכבדי הכפר ברחוב הראשי, ובהתעללות שיטתית בבני הכפר. מכתב גלוי זה לא

הוועקו הנכבדים ממיטותיהם. הממונה על מחוז ירושלים, אברהם בירן, המתין להם בחברת פקידים גבוהים וקרא באזניהם כתב האשמה, מן הסוג אשר מפקדים גרמניים היו רגילים לקרוא בסרטים הוליוודיים באוזני ראשי-כפרים צרפתיים. לבני אבו-ג'וש לא הורשה לשבת, ולא הורשה להם לענות.

נוהל זה נראה מחושב, ואין הוא דומה לאימפרוביזציה שתוכננה תוך כמה דקות טיפוף, בשעות הלסנות של הלילה. ניכר רים בה סימני בימיו מקצועי טוב.

לא לפני כן ולא אחרי כן לא הומצאו שום הוכחה ושום רמז של הוכחה על כך שדחוקא בני אבו-ג'וש הונקשו בצורה כה טפשיית במוסד הנמצא דחוקא בתחום כפרם. לא הומצאה שום הוכחה לכך שהמעשה לא בוצע בידי אויבי אבו-ג'וש מעבר לגבול,

אם להאמין להודעות המוסדות המוכים של ממשלת ישראל, הרי נקרעו שמונה אזרחים ישראליים, בעלי שם ומעמד, מחיק משפחותיהם, על-פי עדותי הבלעדית של כלב. הכלב דגון בא במקומו של השופט המוסמך של המדינה. הכלב דגון גור את הדין על האנשים ועל כפרם.

וזה דבר המעשה: בליל ה-11 לאוגוסט, התפוצצו שני רימונים ליד מוסד לילדים מפגרים השייך לעליית-הנוער. מוסד זה שר כן בתחום הכפר אבו-ג'וש. אנשי המוסד קפצו ממיטותיהם, ירו מאקדחיהם. הם לא ראו איש.

למחרת היום הובל כלב-המשטרה דגון למקום. הכלב תפס עקבות, הוביל את השוטרים לביתו של ערבי מבני משפחת אבו-ג'וש. בבית מצאה המשטרה את בעל הבית הזקן עצמו, ושלושה ידירים לבני הכפר בית-נקובה. כפר זה פונה בשעתו על-ידי המשטרה, ובני אבו-ג'וש הוכרחו לארח את תושביו.

ארבעת העצורים הובלו למשטרת ירושלים. נפתחה חקירה. מלבד עדותו של הכלב דגון לא נמצאה שום עדות אחרת. אולם עדותו של כלב אינה עדות בבית-משפט. אין היא מוכיחה דבר: אין כלב יכול להעיד ולעמוד בחקירת שתי וערב. אין הוא יכול להסביר משום מה נדבק דחוקא לעקבות אלה ולא לאחרים.

לעצורים היתה סיבה משכנעת ביותר מעשי הכלב דגון. יש להם חלקת אדמה הנובלת בדיוק עם מוסד הילדים. הם עברו לאחרונה בחלקה זו. מתקבל מאד על הדעת שהכלב, בהפשו עקבות בקרבת המוסד, מצא את עקבותיהם שלהם והלך אחריהם לביתם. זו היתה, כנראה, גם דעתם של אנשי החוק. היועץ המשפטי של ממשלת ישראל, שאינו ידוע כהססן כשיש להגיש תביעות נגד אויבי הממשלה, הודיע שסגר את התיק הפלילי. בית-המשפט שיחרר את העצורים. אולם העצורים לא שוחררו. בית-המשפט אינו המוסד הקובע היחיד במדינת-ישראל. הארבעה נעצרו לפי חוק פאשיסטי ששרד מימי דיכוי הלוותמים העבריים בידי ממשלת המנדט, וארבעת ראשי הכפר אבו-ג'וש הוגלו למקומות רחוקים. משפחותיהם, נשארו ללא אבות, ורובן ללא מפרנס. ובכך אשם הכלב דגון.

לא תענה כרעך עד שקרי

אולם חובבי הכלבים אינם צריכים להתייאש. הכלב דגון אמנם שיחק תפקיד מעניין בפרשה זו, אולם כשנבדקו העובדות ביתר עיון נתברר כי לא היה זה תפקיד מרכזי. וואת העובדה הראשונה: המעשה ששנעשה בכפר אבו-ג'וש אינו קשור עם ההתנקשות במוסד-הילדים. דים התנקשות זו היתה רק תרוץ למעשה שהוכן מראש.

עובדה זו אינה מוטלת בשום ספק רציני. כי למחרת בבוקר, מיד אחרי ההתנקשות,

"הוא היה דואג לאלמנות ומאכיל את הרעבים!" אומרים שני אחיו המבוגרים של המוכר תר הגולה מחמוד ראשיד אבו-יעקוב אבו-ג'וש

האחים:

"בעלי סיכנו את חייו בשביזכם!" קוראת פטמה אבו-ג'וש, אשת מוסד אבו-ג'וש הגולה שמכר את אדמות משפחתו למשך נווה-אידן

האשה: